

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/262/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714210805
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714210805.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. W. XXXX/X, XXX XX W., zast. Advokátska kancelária MARCEL BIZNAR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, 827 25 Bratislava, IČO: 35 868 221, proti žalovanému: EQUÉ s.r.o., Pod Urpínom 14, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 8 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/150/2014 - 98, zo dňa 13. februára 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu **66,64 %** do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Odporca RS autobazár, s.r.o. Zvolen je povinný zaplatiť navrhovateľovi P. P. 6000 eur s 5,25 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2000 eur od 02.05.2014 do zaplatenia, zo sumy 2000 eur od 2.06.2014 do zaplatenia a zo sumy 2000 eur od 2.07.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti sú návrh navrhovateľa zamietá. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že predmetom sporu je dlhované nájomné za apríl až júl 2014, čo je za 4 mesiace po 2000 eur spolu 8000 eur. Na základe zisteného skutkového stavu, ktorý súd podrobne uvádza v odôvodnení rozsudku a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi a vypočutím svedkov, dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu (návrh navrhovateľa) je dôvodná v časti žalovanej sumy 6 000 eur, ktorá suma predstavuje dlhované nájomné odporcu (žalovaného) za máj až júl 2014. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Súd mal preukázané, že žalobca sa stal vlastníkom, resp. spoluvlastníkom nehnuteľností, ktorá sa stala na istý čas predmetom nájmu medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný mienil vyrovnáť dlžné nájomné jednostranným zápočtom svojej pohľadávky voči pohľadávke žalobcu. Súd mal zato, že pohľadávka žalovaného vo výške 13200 eur s príslušenstvom voči žalobcovi je existujúcou pohľadávkou (na žalovaného bola prevedená spoločnosťou MHM autoimport s.r.o. Zvolen). Zápočet zo dňa 20.05.2014, ktorým bola započítaná pohľadávka žalovaného vo výške 2000 eur proti pohľadávke žalobcu vo výške 2000 eur, čo je dlhované nájomné za apríl 2014, bol podľa názoru súdu určitý a zrozumiteľný (v zápočte žalovaný uvádza, že voči tejto pohľadávke žalobcu započítava čiastočne svoju pohľadávku vo výške 2000 eur z celkovej pohľadávky 13200 eur). Avšak jednostranný zápočet pohľadávok zo dňa 5.08.2014, ktorým žalovaný započítal voči žalobcovi svoju pohľadávku vo výške 7500 eur, súd vyhodnotil ako nie určitý a nie jednoznačný, ide o absolútne

neplatný právny úkon podľa § 37 Občianskeho zákonníka, lebo nie je určite a jednoznačne uvedené, voči ktorej pohľadávke žalobcu žalovaný započítava svoju pohľadávku vo výške 7500 eur. Preto súd vyhovel žalobe v časti žalovanej sumy 6000 eur, ktorá suma predstavuje dlhované nájomné za máj až júl 2014. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol v dôsledku právne relevantného jednostranného zápočtu pohľadávky žalovaného voči pohľadávke žalobcu predstavujúce nájomné za apríl 2014 vo výške 2000 eur.

Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho dlhu v celkovej výške 6000 eur, nájomné v zmysle čl. IV. bod 3 bolo splatné najneskôr 1. deň mesiaca, za ktorý nájomné prináleží, preto súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. S poukazom na ust. § 151 ods. 3 O. s. p., rozhodnutie o trovách konania si súd vymienil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca aj žalovaný.

5. Žalovaný podal odvolanie voči výroku rozsudku, ktorým súd čiastočne žalobe vyhovel. Namietal, voči názoru súdu, že v prípade zápočtu pohľadávky žalovaného zo dňa 05.08.2014 by malo ísť o neplatný právny úkon, z dôvodu neurčitosti a nejednoznačnosti. Žalovaný vo svojom zápočte zo dňa 05.08.2014 jednoznačne v prvom odseku uviedol, akú pohľadávku žalobcu považuje za preukázanú a oprávnenú. Išlo o pohľadávku žalobcu z titulu nájomného za obdobie december 2013 vo výške 1500 eur a vo výške 2000 eur mesačne za obdobie máj, jún, júl 2014, celkovo vo výške 7500 eur. Druhý a tretí odsek zápočtu súvisí s pohľadávkou žalobcu, ktorú nadobudol od spoločnosti MP 44 s.r.o. a ktorú žalovaný uznáva len v časti týkajúcej sa nájomného za mesiac december 2013 vo výške 1500 eur. Žalovaný to výslovne uvádza aj v treťom odseku zápočtu „.....za mesiace január 2014 až marec 2014, žiadna faktúra za nájom nebola spoločnosti doručená a teda spoločnosti žiadny záväzok nevznikol“. Pohľadávku vo výške 1500 eur z titulu nájmu za obdobie december 2013 žalobca uplatňuje v inom konaní. Následne v piatom odseku započítanie žalovaný vykonal zápočet pohľadávky vo výške 7500 eur voči pohľadávke žalobcu vo výške 7500 eur, čím tieto pohľadávky zanikli. Žalovaný pohľadávku žalobcu voči ktorej vykonal zápočet jasne, určite a zrozumiteľne definoval v prvom odseku zápočtu zo dňa 05.08.2014. Suma 7500 eur pozostáva z dlžného nájomného za december 2013 vo výške 1500 eur, (túto žalobca uplatňuje v inom konaní) a z dlžného nájomného vo výške 2000 eur mesačne za obdobie máj, jún, júl 2014.

6. Pre prípad, že by aj odvolací súd považoval zápočet žalobcu zo dňa 05.08.2014 za neplatný právny úkon, žalovaný týmto spôsobom prostredníctvom tohto podania, započítava časť svojej pohľadávky vzniknutej z titulu neuhradenia nájmu za nájom 2-izbového bytu na S. ul. XX/D v W. za obdobie II. polroka 2010 do I. polroka 2013 v celkovej zostávajúcej výške 11 200,- eur voči pohľadávke žalobcu vo výške 6000,- eur z titulu nájomného za obdobie máj, jún, júl 2014, v časti v ktorej sa vzájomne kryjú. Žalovaný má zato, že vzhľadom k tomu, že toto podanie sa dostane do dispozície žalobcu je zápočet možné vykonať aj takouto formou.

7. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti mení tak, že žalobu žalobcu zamietla, alebo aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalobca podal odvolanie voči výroku, ktorým súd žalobu v časti zamietol. Podľa názoru žalobcu súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň v časti platnosti postúpenia pohľadávky a zániku nájomného vzťahu medzi spoločnosťou MHM autoimport, s.r.o. a žalobcom vychádza rozhodnutie súdu prvého stupňa z nesprávneho právneho posúdenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v zamietajúcej časti zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi aj sumu 2000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 02.04.2014 do zaplatenia.

9. Žalobca namietal, že pokiaľ zamietnutie časti nároku žalobcu voči žalovanému vo výške 2000 eur zanikla v zmysle zápočtu zo dňa 20.05.2014, ktorým si žalovaný započítal svoju pohľadávku v tejto výške nadobudnutú od spoločnosti MHM autoimport s.r.o. voči žalobcovi, ktorá pohľadávka spoločnosti MHM autoimport s.r.o. voči žalobcovi v celkovej výške 13200 eur mala vzniknúť za užívanie bytu nachádzajúceho sa na S. ul. v W. v období od II. polroka 2010 až do I. polroka 2013 (podľa listu žalovaného zo dňa 5.08.2014) tak, žalobca pravosť tejto pohľadávky poprel. Žalobca uviedol, že takáto pohľadávka voči jeho osobe existovať nemohla a teda nemohla byť ani predmetom postúpenia. Túto

skutočnosť žalobca preukázal listinným dôkazom - odstúpením od zmluvy o nájme 2 izbového bytu v objekte S. zo dňa 30.06.2010 uzavretej medzi účastníkmi MHM autoimport s.r.o. a P. P., ide o odstúpenie zo dňa 15.12.2010 - v zmysle tejto listiny nájom predmetného bytu zanikol k 31.12.2010. Odstúpenie bolo spoločnosti MHM autoimport s.r.o. doručené dňa 17.12.2010, čo vyplýva z uvedenej listiny. Navyše konateľ spoločnosti MHM autoimport s.r.o. na toto odstúpenie pripojil svoje vyjadrenie, v zmysle ktorého s odstúpením od zmluvy súhlasil. V zmysle uvedeného možno tento úkon podľa jeho obsahu považovať aj za dohodu o ukončení nájmu a skutočnosť, že predmetnú listinu podpísala za obe zmluvné strany totožná osoba, nemá vplyv na jeho platnosť. Analogicky by potom bolo možné spochybniť aj zmluvu o nájme predmetného bytu, nakoľko túto za obe zmluvné strany rovnako podpísala totožná osoba, ktorou bol žalobca. Tvrdenia svedka - konateľa spoločnosti MHM autoimport s.r.o. Y. W. ohľadom odstúpenia od zmluvy na ktoré súd prihliadal, je podľa názoru žalobcu treba považovať za účelové a to jednak z dôvodu pre vzájomné spory so žalobcom a aj pre kamarátske vzťahy s konateľom žalovaného. Tento svedok má tiež osobitný záujem na výsledku tohto predmetného sporu, keďže vo svojej výpovedi pre súdom uviedol, že k postúpeniu pohľadávky došlo za takých podmienok, že firma žalovaného mala platiť nejaký nájom žalobcovi, o ktorej skutočnosti sa on (ako nový konateľ MHM s.r.o.) dozvedel, nechceli od žalobcu nič vymáhať a pohľadávku postúpili bezodplatne žalovanému, pričom sa dohodli, že ak bude táto firma úspešná, že potom sa dohodnú na nejakej kompenzáci. Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi spoločnosťou MHM autoimport s.r.o. so žalovaným nemôže byť z dôvodu neexistencie premetu a tiež dôvodu jej neurčitosti v jej podstatnej náležitosti, ktorou je odplata za postúpenie pohľadávky, považovaná za platný právny úkon. Žalobca tiež namieta, že pokiaľ konateľ spoločnosti MHM autoimport s.r.o. tvrdil, že zmluva o nájme uzatvorená so žalobcom trvala aj po 31.12.2010 nepredložil o tom dôkaz. V prospech žalobcu svedčí aj tá skutočnosť, že voči spoločnosti MHM autoimport s.r.o. evidoval na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 01.08.2011 pohľadávku vo výške 700 000 eur. Bolo by nelogické, aby zároveň platil spoločnosti MHM autoimport s.r.o. nájom za užívanie bytu.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobca sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného pokiaľ ide o zápočet pohľadávok zo dňa 5.08.2014, považuje ich za účelové. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 12.10.2015, č. k. 7C/152/2014-51 vydaný vo veci rovnakých účastníkov o zaplatenie sumy 6 249,98 eur z rovnakého titulu avšak za iné obdobie, v ktorom sa súd zaoberal platnosťou vyššie uvedeného zápočtu a túto otázku posúdil rovnako ako súd v konaní sp. zn. 11C/150/2014. A pokiaľ žalovaný v rámci odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vykonal ďalší zápočet pohľadávok, aj tento zápočet je treba považovať za neplatný, a to z dôvodu neexistencie pohľadávky žalovaného proti žalobcovi, resp. z dôvodu (ak by sa súd nestotožnil s právnym názorom žalobcu o neexistencii pohľadávky žalovaného voči jeho osobe), že právny zástupca žalovaného nie je oprávnený takýto úkon vykonať. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako žalobca navrhol v jeho odvolaní.

11. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu nebolo podané.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Treba uviesť, že počas odvolacieho konania, avšak skôr ako sa konanie právoplatne skončilo došlo k zániku pôvodného žalovaného zlúčením. Preto odvolací súd uznesením č. k. 15Co/262/216-141 zo dňa 25.07.2018 podľa § 64 CSP rozhodol, že v konaní pokračuje s právnym nástupcom pôvodného žalovaného RS autobazár, s.r.o., so sídlom Rákoš 9461/5A, 960 01 Zvolen, IČO: 47 510 986, a to s EQUÉ s.r.o., so sídlom Pod Urpínom 14, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 784.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán,

súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, preto odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP.

16. Predmetom sporu je dlhované nájomné za apríl až júl 2014, za 4 mesiace po 2000 eur, spolu 8000 eur. Žalovaný mienil vyrovnať dlžné nájomné jednostranným zápočtom svojej pohľadávky voči žalobcovi. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že pohľadávka žalovaného vo výške 13200 eur s príslušenstvom voči žalobcovi je existujúcou pohľadávkou. Ide o pohľadávku, ktorá bola na žalovaného prevedená spoločnosťou MHM autoimport s.r.o. Zvolen a vznikla z titulu Zmluvy o nájme nehnuteľností č. 1112013 zo dňa 1.11.2013. Odvolací súd zastáva zhodný názor s okresným súdom aj v tom, že zápočet zo dňa 20.05.2014, ktorým bola započítaná pohľadávka žalovaného vo výške 2000 eur proti pohľadávke žalobcu vo výške 2000 eur, čo je dlhované nájomné za apríl 2014, bol určitý a zrozumiteľný, avšak jednostranný zápočet pohľadávok zo dňa 5.08.2014, ktorým žalovaný započítal voči žalobcovi svoju pohľadávku vo výške 7500 nie je určitý a nie je jednoznačný a tento zápočet okresný súd správne hodnotil ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 37 Občianskeho zákonníka.

17. Žalobca, ani žalovaný v ich odvolaniach, neuviedli a nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia k akému dospel okresný súd. S nimi namietanými skutočnosťami sa vysporiadal už okresný súd a nebolo účelné ani dôvodné, aby ich odvolací súd opakoval.

18. Ak žalovaný navrhuje v odvolacom konaní započítanie, či už podľa § 580 Občianskeho zákonníka (alebo by malo ísť o prostriedok procesnej obrany žalovaného), tak v tomto štádiu konania - odvolacieho konania - v každom prípade ide o nové skutočnosti a predkladanie nových dôkazov (tzv. novoty), na ktoré odvolací súd neprihliada. (Súd ani neslúži ako „sprostredkovateľ“ pre jednostranné započítanie pohľadávok podľa § 580.) Právo tzv. „novôt“ v odvolacom konaní je v CSP nastavené tak, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Opravný prostriedok s právom novôt (§ 366 CSP) povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy čo znamená, že počas odvolacieho konania je odvolací súd povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Podľa § 217 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Uvedené ustanovenie platí primerane aj pre konanie na odvolacom súde - § 378 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. To znamená, že odvolací súd preskúmava rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska tých skutočností (vziať do úvahy môže iba skutočnosti), ktoré tu boli existovali v čase jeho rozhodovania. Odvolací súd sa preto ani bližšie nezaoberal vyššie uvedenými odvolacími námietkami žalovaného.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli obidve strany čiastočne úspešné. Žalobca bol úspešný voči žalovanému, keď žalovaný podal odvolanie voči výroku I., ktorým súd žalobe žalobcu vyhovel (do sumy 6000 eur s príslušenstvom) a žalobca bol neúspešný v časti ním podaného odvolania (do sumy 2000 eur s príslušenstvom). Žalovaný bol úspešný voči žalobcovi, keď žalobca podal odvolanie voči výroku II., ktorým súd žalobu čiastočne zamietol (do sumy 2000 eur s príslušenstvom) a žalovaný bol neúspešný v časti ním podaného odvolania (do sumy 6000 eur s príslušenstvom). Potom pomer úspechu a neúspechu strán v odvolacom konaní svedčí v prospech žalobcu (4000 eur), čo je 66,64 %. Žalobcovi preto odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v uvedenom rozsahu.

20. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).